سرآمد اقتصاد

سه‌شنبه-۲۸ اسفند ۱۴۰۳-سال هشتم-شماره ۲۱۶۷

«روزنامه دریایی سرآمد» در گفت‌وگو با پژوهشگر حوزه شیلات؛

«قرمز زیبارو» مخرب هفت‌سین ایرانی

گروه فرهنگ دریا – امیدمتین – «ماهی قرمز» بلای زیبایی است که بر سر زیست‌بوم طبیعی و سفره هفت‌سین ایرانی‌ها آمده است. اما در باره این بلا، نظرات کارشناسان متفاوت است. برخی ماهی قرمز را یک آفت زیستی- فرهنگی می دانند، برخی آفت فرهنگی می دانند و به بعد زیستی آن چندان اهمیت نمی دهند و برخی آن را آفت نمی‌دانند و وجودش پای سفره هفت‌سین را هم تایید می کنند! همه این‌ها بستگی دارد به استدلال‌ها. کدام استدلال قوی است و موضع زیستی و فرهنگی کشور در باره ماهی قرمز چه باید باشد؟ آیا آن چه هست را باید پذیرفت؟ یا اگر متوجه شویم که این آفت زیبا، زیان های بزرگی برای زیست و فرهنگ ایرانیان دارد، باید با آن مقابله کرد و آن را در یک تصحیح فرهنگی، از دایره فرهنگ ایران – به خصوص سفره هفت سین و عید ایرانی- خارج کرد. در این باره بسیار باید گفت و شنود کرد که حداقل در گام اول، کارشناسان حوزه شیلات متوجه نکات متعدد – به خصوص نکات فرهنگی – این قضیه بشوند. این بار گفت‌وگویی دوستانه داشتیم با دکتر سیامک یوسفی سیاکلرودی – پژوهشگر حوزه شیلات- در باره ماهی قرمز که از نظرتان می گذرد:

گفتم: ماهی قرمز یک آفت غیر بومی است و به محیط زیست ما آسیب می‌زند. آیا ماهی قرمز ایرانی است؟

گفت: نه. اما خیلی ماهی‌های دیگر هستند که ایرانی نیستند. مثلا قزل‌آلا که از امریکا آمده است. یا تیلاپیلا که از چین آمده یا سی‌بس که از استرالیا آمده و... و همه گونه‌های غیر ایرانی هستند. خیلی ماهی‌ها هستند که ایرانی نیستند.

گفتم: به نظر می‌رسد که باید سوالم را تصحیح کنم و این طور بپرسم: آیا ماهی قرمز که غیربومی است، آفت محیط زیست ماست؟

گفت: اگر به صورت پرورشی باشد اشکالی رخ نمی دهد. همان طور که ماهی قزل‌آلا هم اگر به صورت پرورشی باشد مشکلی ایجاد نمی کند اما اگر وارد آب‌های ما بشود، مخرب خواهد بود.

گفتم: مردم ماهی قزل را می خرند که بخورند. دلیلی ندارد که در رودخانه‌ها رها کنند. اما ماهی قرمز این گونه نیست. کسی ماهی قرمز را برای خوردن نمی‌خرد.

گفت: حالا اگر مردم اشتباه می کنند که ماهی قرمز را در آب‌ها رها می کنند، باید به آن‌ها آگاهی داد که این کار را نکنند. البته چیزهای دیگری هم رهاسازی می کنند مثل لاک پشت‌های چینی که وارد می‌شود را رها می کنند که این‌ها هم منجر به آسیب به محیط زیست می‌شوند. به طور کلی هر چیزی کنترل نشود، مشکل ایجاد می کند.

گفتم: پس همین جا این تفاوت بین ماهی قزل و ماهی قرمز که هر دو غیر ایرانی هستند، مشخص می شود: یکی را پرورش می‌دهند که در چرخه غذایی قرار بگیرد و معمولا در رودخانه رها نمی کنند، بلکه از رودخانه می گیرند که بخورند. ولی ماهی قرمز نه. هیچ مصرفی ندارد؟

نکته دیگر این که سطح تولید ماهی قرمز و رهاسازی آن در آب های کشور بسیار بسیار بالاتر است از ماهی قزل و دیگر مواردی که مثال زدید. این است که سطح آسیب ماهی قرمز بسیار بالاتر است.

گفت: ماهی قزل هم رهاسازی می‌شود. آن‌هایی که پرورش می‌دهند رهاسازی می کنند و میزان فرار ماهی‌های قزل به آب‌ها زیاد است.

گفتم: به هر حال فلسفه ماهی قزل برای خوردن است. و ماهی قرمز برای زینت سفره هفت سین. ماهی قزل، تیلاپیلا، سی‌بس و... که در ایران پرورش داده می‌شوند برای فرستادن به بازار مواد غذایی است، اما ماهی قرمز تولید می‌شود که چند روزی در عید فروش برود و سپس بخشی می‌میرند و باقی رهاسازی می شوند. قزل مزیت نسبی برای تغذیه مردم دارد. ماهی قرمز مزیتی ندارد درسته؟

گفت: ماهی قزل گوشت‌خوار است. در طبیعت که رها می‌شود انواع لاروها و ماهی‌های کوچک و ... را می‌خورد و به آبزیان بومی خسارت می زند و رقیب ماهی‌های بومی می شود.

گفتم: حتا اگر چنین باشد، باز هم این ماهی قزل‌آلا چاق‌تر و بهتر به چرخه غذایی و حتا تفریحی مردم- در ماهی گیر- برمی‌گردد.

گفت: به هر حال ضررش را به طبیعت وارد کرده است.

گفتم: درست. اما به هر صورت در نهایت تبدیل می‌شود به خوراک مردم. ماهی قرمز حتا این مزیت را هم ندارد؟

گفت: خب! ماهی قرمز را مردم توی خانه‌شان نگه‌داری می کنند.

گفتم: اولا به هر صورت ماهی قرمز فلسفه سبزی پلو با ماهی شب عید ایرانیان را خراب کرده است. فرهنگ ایرانی برای ترویج ماهی‌خوری، سبزی پلو با ماهی را باب فرهنگی کرد که ماهی قرمز آن را خراب کرد و از خوردن ماهی به تماشای ماهی کشاند.

دوم این که مردم در خانه‌شان نگه‌داری نمی کنند. چند روزی در تنگ شیشه ای زندانی می کنند، بعد یا ماهی می‌میرد یا در آب‌ها رهاسازی می شود.

گفت: نه. فلسفه‌ای زیر سوال نرفته است. برخی چیزها فرهنگ می‌شود. مثلا در کرمان گنجشک را می‌خورند اما در تهران نمی‌خورند. این خوردن یا نخوردن دلیل زیر سوال بردن یک فلسفه نمی‌تواند باشد.

گفتم: اما نکته اینجاست که ماهی قرمز را هیچ‌کس نمی‌خورد. گنجشک برای عده‌ای مزیت غذایی دارد. اما ماهی قرمز این مزیت را ندارد.

گفت: خوردن دلیل نمی‌شود. مثلا چینی ها مرغ عشق را می‌خورند.

گفتم: چینی‌ها می‌خورند. ما الان در ایران و در باره فرهنگ غذایی ایرانی‌ها توجه داریم. زیست ایرانی و غذای ایرانی را ملاک قرار دهیم، ماهی قزمز هیچ مزیتی برای ایرانی‌ها ندارد. اصلا فلسفه وجودی ماهی قرمز چیست؟ چرا پرورش می‌دهیم؟

گفت: یک عده به عنوان ماهی زینتی نگه‌داری می کنند.

گفتم: اغلب در ایام عید، یک موجود جاندار را در تنگ کوچکی برای مدت کمی زندانی می کنند. این را نمی‌توان نگه‌داری گفت؟

گفت: در مورد حیوانات دیگری –مانند پرنده- هم همین موضوع وجود دارد.

گفتم: آن‌هم اشتباه است و مصداق حیوان آزاری است. زندانی کردن پرنده و ماهی فرقی دارد؟

گفت: ماهی قرمز اگر خوب نگه‌داری شود. بیماری نداشته باشد و در طبیعت رهاسازی نشود، مشکلی ندارد.

گفت: بحث یک حرفه است و اشتغال زیادی ایجاد کرده است. خیلی‌ها از این راه، کسب درآمد می کنند. بسیاری از مردم – به خصوص خانم‌ها- که وارد حرفه ماهی‌های زینتی می‌شوند، بهتر و راحت‌تر می‌توانند این نوع ماهی را در محیط کوچک، پرورش دهند. از این رو، با نگاه اشتغال زایی، ماهی مفیدی است.

گفتم: اشتغال نمی تواند دلیل توجیهی برای چنین کاری باشد. اگر صرفا بحث اشتغال اصالت داشته باشد، آن‌گاه کسانی که گل و حشیش و... می‌کارند و پرورش می دهند هم توجیه می شوند؛ زیرا آن‌ها هم اشتغال‌زایی می کنند و از این مفر نان می‌خورند!

گفت: چه ربطی دارد؟ شما هروئین را با ماهی قرمز مقایسه می‌کنید؟ این مقایسه خنده‌داری است. مثل این است کسی بگوید، من که در خانه گربه پرورش می‌دهم بروم هرویین هم تولید کنم!

گفتم: اگر ملاک و شاخص اشتغال باشد، می تواند بگوید.

شغل شغل است و اشتغال اشتغال است. لاجرم باید بگوییم که اشتغال و اشتغال‌زایی دلیل موجه برای پرورش یا تولید عناصر مضر برای تغذیه، زیست و فرهنگ نیست. شرط لازم است اما کافی نیست. پس هر چیزی را نباید پرورش داد.

گفت: ماهی قرمز چیزی نیست که نشود پرورش داد. ماهی‌های دیگری از خارج وارد می‌کنیم که فقط یکی از آن‌ها ماهی قرمز است. شما می‌توانید این آمار را از شیلات بگیرید. همه این ماهی‌ها اگر در طبیعت رها شوند، آسیب‌زا هستند.

گفتم: اما کمیت ماهی‌های زینتی طوری نیست که مثل ماهی قرمز همه جا باشد و جمعیت زیادی از آن‌ها در آب‌های ما رهاسازی شوند. معمولا ماهی زینتی در آکواریوم می‌ماند تا زمان مرگ. اما ماهی قرمزی که به صورت انبوه در فصل خاص وارد بازار می شود، نیمی می‌میرد و نیمی رها سازی می‌شود. این یعنی آسیب بزرگ نسبت به سایر ماهی‌ها.

گفت: ماهی قرمز هم همین است. اگر در خانه نگه‌داری شود، آسیبی ندارد؛ اما اگر رهاسازی شود، بله. آسیب خواهد زد. و فقط ماهی قرمز هم نیست. همین سبزه‌ای که می‌کارند، وقتی در طبیعت انداخته می‌شود، آسیب‌زا می‌شود. می‌توانند جایی مشخص کنند که این سبزه‌ها جمع‌آوری شود و تبدیل به خوراک دام و طیور شود.

گفتم: آفرین بر شما. به نکته مهمی اشاره کردید. همین سبزه هم در فلسفه و ماهیت فرهنگ ایرانی نیست. آن را دگرگون کرده‌اند. سالانه خروارها بذر گندم و ارزن و... به اسم عید، حرام می‌شود و از بین می‌رود؛ در حالی که فرهنگ غنی ایرانی چنین چیزی را باب نکرده است. ما هم همین را می گوییم که در باره ماهی قرمز که ماهی عید چینی‌هاست و سایر موارد مانند سبزه عید، یک توطئه استعماری وجود داشته و دارد تا ایرانی را از ماهی خوری، از پرورش گل و گیاه و.. دور کند و نگاه ایرانی را به نگه‌داری از محیط زیستش ، نگاهی سطحی و پس‌رفته کند. این است که بحث اصلی ما اصلاح فرهنگی است. ما می گوییم ماهی قرمز که با فرهنگ ما مبنی بر حمایت از حیوانات جور نیست، با فلسفه سبزی پلو با ماهی که مروج فرهنگ ماهی‌خوری در ایرانیان است، جور نیست، نباید در سفره هفت سین بنشیند و به طور کلی باید حذف شود و جایش را به همان ماهی پلو بدهد. اشتغال را می‌توان به سمت ماهی‌های زینتی دیگری برد غیر از ماهی قرمز. حتا می‌توان اشتغال را به سمت ماهی‌های خوراکی برد. می‌توان فرهنگ‌سازی کرد که مردم در مجتمع‌های خود بایک آکواریم بزرگ، ماهی سفید یا قزل یا... را پرورش دهند. وقتی می‌توان ماهی زینتی بی‌ضرر کشت کرد، چرا ماهی قرمز؟ ضمن این که منافع یک عده که نباید دلیل تخریب زیست از یک سو فرهنگ از دیگر سو باشد. آیا از نظر شما این منطق غلط است؟

گفت: از نظر من بله. غلط است. چون که پرورش ماهی تابع فرایندهایی است. به همین خاطر ما مثلا پرورش ماهی سفید نداریم، اما ماهی چینی را پرورش می‌دهیم. پرورش ماهی کفال نداریم، اما ماهی استرالیایی را پرورش می‌دهیم. ماهی قزل‌آلا که از کالیفرنیای امریکا آمده است را پرورش می‌دهیم و الان بزرگ ترین پرورش‌دهنده ماهی قزل‌آلا در دنیا هستیم. پرورش و نگهداری بستگی به فرهنگ مناطق دارد. مثلا در لرستان اخیرا جا افتاده که سمندر سر سفره هفت‌سین می‌آورند که سین هم دارد! اما این‌ها بحث فرهنگی است که من ورود نمی کنم. فقط این که ماهی از نظر زیست بوم مشکل و ضرر دارد، اگر کنترل شود و آموزش مناسب به مردم داده شود و ماهی را در طبیعت رها نکنند، مشکلی نیست.

گفتم: ممنون از هم‌فکری شما. به طور کلی دانستیم که ماهی قرمز از بعد زیست محیطی اگر کنترل شود، مشکلی ندارد. از بعد اشتغال هم، شغل زایی کرده است. گرچه می‌توان این اشتغال را به سمت دیگر آبزیان سوق داد و از آفت زیبای ماهی قرمز رها شد. و نیز دانستیم که ماهی قرمز با سایر ماهی‌های زینتی فرق دارد؛ زیرا، آن همه ماهی زینتی وارداتی دیگر، پا نمی‌شوند و بیایند سر سفره هفت‌سین ما بنشینند. این ماهی قرمز است که پایش را از عید چینی‌ها تا عید ما برداشته است و جایی نشسته که نباید باشد. از این رو، یک آسیب جدی فرهنگی دارد که البته شما فرمودید که بحث فرهنگی آن ورود نمی کنید. ضمن این که تاکید می کنیم که مساله اصلی ما، بعد فرهنگی ماهی قرمز و آسیب‌های فرهنگی آن و تضاد ماهوی وجود آن با فلسفه وجودی فرهنگ ایرانی و عید ایرانی است. ماهی قرمز ممکن است کنترل شود که محیط زیست را تخریب نکند- که این گونه هم نیست- اما مساله این است که فرهنگ ما را آلوده کرده و به فرهنگ ایرانی آسیب جدی رسانده است و فلسفه احترام به حیوانات را به حیوان آزاری و قاعده ماهی پلوی شب عید را به زندانی کردن یک ماهی در یک تنگ کوچک عوض کرده است و این جلوه زشتی است. ما در این باره باز هم سخن خواهیم کرد. با سپاس از دکتر یوسفی که بسیار دوستانه و صمیمی با این گفت و گو همراهی کردند.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی»

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۱۲۰۶۰۰۴۹۱۰ مورخه ۱۴۰۳.۱۱.۰۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سندرسمی مستقر در واحدثبتی حوزه ثبت ملک بهارستان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علی صارمی فرکوش فرزند نصرالله بشماره شناسنامه ۱۲ نسبت به یکباب ساختمان به مساحت ۱۰۸.۱۱ متر مربع پلاک ۲۶۴۰۰ فرعی از ۱۴۲ اصلی مفروز ومجزی شده از پلاک ۱۳۱ فرعی از ۱۴۲ اصلی واقع در گلستان خریداری از مالک رسمی آقای سید اشرف قره گوزلی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض،دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳.۱۲.۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۳.۱۲.۲۸

م الف/۱۱۳۲ علی رحیمی پردنجانی-رئیس ثبت اسناد و املاک بهارستان

«آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی»

برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۱۲۰۶۰۰۵۲۷۲ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بهارستان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای بر جعلی رائی فرزند علی بشماره شناسنامه ۴۵۵ نسبت به ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۸۹.۹۶ متر مربع پلاک ۲۶۳۸۷ فرعی از ۱۴۲ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۸۷۸ فرعی از ۱۴۲ اصلی واقع در سلطان آباد که خود متقاضی نسبت به یک و نیم دانگ مشاع از ششدانگ مالک مشاعی میباشد محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳.۱۲.۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۳.۱۲.۲۸

م الف/۱۱۳۱ علی رحیمی پردنجانی-رئیس ثبت اسناد و املاک بهارستان

آگهی شماره یک مفقودی اسناد تجاری

بدینوسیله اعلام میگردد شرکت کیمیاروانکار تیان مدعی مالکیت کالای موضوع بارنامه شماره AGN۱۷۱۱۲۲۰۱۸۴۱۱ وقبض انبار شماره BSRCC۱۴۰۱۰۱۹۳۰۵۱ باشد . نامبرده اعلام داشته بارنامه در دسترس نمیباشد، ضمن اعلام عدم اعتبار بارنامه شماره AGN۱۷۱۱۲۲۰۱۸۴۱۱ و قبض انبار شماره BSRCC۱۴۰۱۰۱۹۳۰۵۱ چنانچه از سوی هر شخص حقیقی و یا حقوقی ادعائی بر مالکیت این اسناد وجود داشته باشد، میبایستی حداکثر ظرف ۱۰ روز پس از نشر سومین آگهی ، مراتب را راساً از طریق اظهارنامه قانونی به انجمن کشتیرانی و خدمات وابسته ایران ابلاغ و یا با مراجعه حضوری به آدرس تهران، خیابان ولیعصر، بالاتر از میدان ولیعصر، نرسیده به زرتشت، کوچه دانش کیان، پلاک ۳۰، اظهارات خود را رسما به ثبت برساند. بدیهی است پس از انقضای این مهلت هیچ‌گونه ادعایی مسموع نخواهد بود.

مرکز داوری- انجمن کشتیرانی و خدمات وابسته ایران

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جنوب اصفهان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

موضوع: آگهی ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی احتراما یک فقره رای صادره از هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی اداره ثبت اسناد و املاک منطقه جنوب اصفهان که حسب ماده ۳ قانون فوق و ماده ۱۳ آیین‌نامه آن صادر گردیده جهت چاپ در دو نوبت ارسال می گردد. متن آگهی مفاد رای: برابر رای شماره ۴۷۹۵ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۷ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جنوب اصفهان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی، مالکیت آقای غلامحسین دهقان‌دنبه به شناسنامه شماره ۳۶ کد ملی ۱۲۸۸۵۰۸۰۸۵ صادره اصفهان فرزند محمدحسین در ششدانگ یک قطعه زمین کشاورزی به مساحت ۱۶۵۸/۰۱ مترمربع بدون درج اعیانی و با کاربری کشاورزی (با توجه به نامه اداره جهاد کشاورزی) پلاک شماره ۴۷۸۶ اصلی واقع در اصفهان بخش ۵ حوزه ثبت ملک جنوب اصفهان در ازای مالکیت رسمی مشاعی اولیه مفروز ثبتی گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضاء مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۲/۱۳ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۳/۱۲/۲۸
شناسه آگهی: ۱۸۹۲۰۸۰
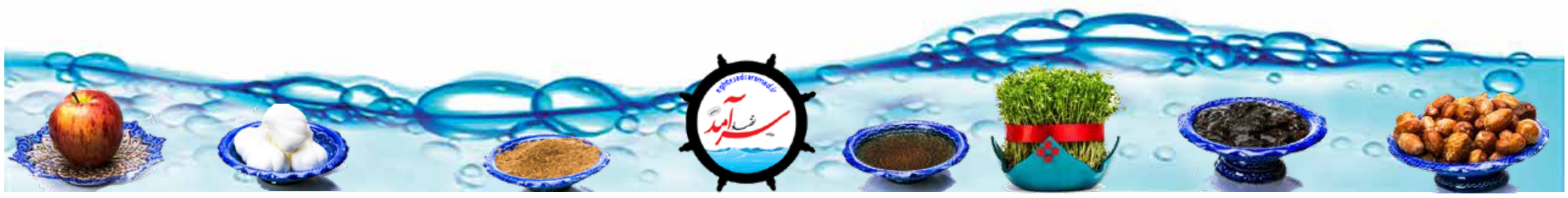
مهدی شبان- رئیس ثبت اسناد و املاک